

Οι «καταστροφικές λατρείες»

Παραδοξησκευτικές οργανώσεις
και σατανολατρεία

Γιατί ή έκδοση αυτή

Τό φυλλάδιο αυτό έχει σκοπό νά ενημερώσει αντικειμενικά γιά τό φαινόμενο τών νεοφανών αίρέσεων καί τής παραθρησκείας. Σ' αυτό θά αποδειχθεί τί μπορεί νά συμβεί σ' όποιο νέο πιστέψει στίς άρχικές ύποσχέσεις καί καλοστημένες, άπατηλές καί άνέντιμες ιδεολογίες τών διαφόρων «καταστροφικών λατρειών», πού συστηματικά αποκρύπτουν τούς πραγματικούς τους σκοπούς καί τίς ύποπτες έπιδιώξεις τους, όταν θά τόν πλησιάσουν μέ σκοπό νά τόν παγιδεύσουν.

Οί καταστροφικές λατρείες καί οί σκοποί τους

Πρέπει νά ξέρεις ότι οί πολυάριθμες ολοκληρωτικές αίρέσεις καί παραθρησκευτικές οργανώσεις πού δρουν στή χώρα μας, είναι ομάδες πού εντάσσονται στό ρεύμα τής «Νέας Έποχής του Ύδροχόου», ή όποία κηρύσσει ένα νέο «Χριστό», άκρώνοντας τό Εύαγγέλιο του Ίησού Χριστού. Οί ομάδες αυτές κρύβονται πίσω από παραπλανητικά προσωπεία όπως: χριστιανικά, ψευδοχριστιανικά, χιλιαστικά, έσχατολογικά, φιλοσοφικά, φιλανθρωπικά, πολιτιστικά, αποκρυφιστικά, νεογνωστικά, γκουρουϊστικά, ινδουϊστικά, βουδιστικά, ιαπωνικά, ισλαμικά, έναλλακτικών θεραπειών, πολεμικών τεχνών, ίνστιτούτα ψυχολογίας, παραψυχολογικά, μέχρι καί νεοειδωλολατρικά καί σατανιστικά. Μερικές μάλιστα διατείνονται ότι είναι καί «όρθόδοξες»! Τό τραγικό είναι ότι όλες αυτές οί μορφές τής πλάνης δέν αποκαλύπτουν λάντοτε τό άληθινό τους πρόσωπο, γι' αυτό καί εύκολα μπορούν νά επιτύχουν τόν προσηλυτιστικό τους σκοπό. Έτσι παρατηρείται στήν έποχή μας μιά άνέντιμη έκμετάλλευση τών συνανθρώπων μας. Ό κάθε άνθρωπος πού είναι άπληροφόρητος, καλοπροαίρετος καί δέν έχει γνήσιο έκκλησιαστικό φρόνημα μπορεί νά πέσει σέ σύγχυση καί νά γίνει ένα ύποψήφιο θύμα. Ίδίως κινδυνεύουν οί νέοι πού ψάχνουν γιά ιδανικά στήν ύλόφρονα κοινωνία πού ζοῦμε, αλλά καί όσοι βρίσκονται σέ δύσκολη περίοδο τής ζωής τους (ασθένεια ή θάνατος αγαπημένου προσώπου, διαζύγιο σπουδές κ.ά.). Έκμεταλλεύονται δηλαδή όλα τά ύπαρξιακά προβλήματα του σύγχρονου ανθρώπου καί τίς συναισθηματικές του καταστάσεις γιά νά παραπλανήσουν καί νά περάσουν τά σχέδιά τους. Γιά νά επιτύχουν τούς σκοπούς τους αυτούς χρειάζονται μέλη μέ πλήρη φυσική καί ψυχική εξάρτηση.

Οί διάφορες ομάδες εκμεταλλεύονται αυτή σου τήν άγωνία καί σου δίνουν τήν εντύπωση ότι προσφέρουν όλα εκείνα «πού μέχρι τώρα άναζητούσες χωρίς νά τά βρεις». Σου προσφέρουν άκόμη

ἀπλουστευμένες «λύσεις», φαινομενικά λογικές. Καί ισχυρίζονται ότι ἀποτελοῦν τή «νέα κοινωνία», τή «νέα ἐποχή», τήν «κοινωνία τοῦ Νέου Κόσμου» ἢ ὅτι ἔχουν ἀποκαταστήσει τόν «Παράδεισο στή γῆ» γιά ὅσους ἔχουν ἐνταχθεῖ σέ μιά ἀπό τίς Κοινότητες τῶν «Παιδιῶν τοῦ Θεοῦ» ἢ ἔχουν «εὐλογηθεῖ» ἀπό τούς «τέλειους γονεῖς» μας ἢ ἔχουν προσληφθεῖ στήν «τέλεια οἰκογένεια», ἢ ὅτι ἔχουν παρακολουθήσει σεμινάρια «ἀναπτύξεως τοῦ νοῦ» κ.λπ. Ὅλες ὁμως αὐτές οἱ ἐλκυστικές εἰκόνες πού προβάλλουν πρὸς τὰ ἔξω εἶναι τό προπέτασμα γιά νά σέ παγιδεύσουν, καλύπτοντας τή ζοφερή πραγματικότητα πού ἐπικρατεῖ μέσα σ' αὐτές τίς ομάδες.

Αὐτή τήν κατάσταση τήν ἔχουν ὀνομάσει διεθνῶς «ψυχοναρκωτικά» καί ὁδηγεῖ ἀναπόφευκτα στόν ἀδίστακτο βιασμό συνειδήσεων, στήν ἀπώλεια τῆς ψυχῆς μας καί τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, ἂν δέν ὑπάρξει ἐγκαιρὴ ἀφύπνιση ἢ ἂν δέν ὑπάρξει γυρισμός.

Ἡ διαδικασία εἶναι σχεδόν ἡ ἴδια σ' ὅλες τίς ομάδες: «μονοπώληση τῆς πηγῆς πληροφόρησης, ἰδεολογική καί κοινωνική ταύτιση μέ τήν ομάδα, πλήρης ἀπασχόληση, πίεση χρόνου, ἄσκηση τρομοκρατίας, αὐστηροὶ κανόνες πού θέτουν σέ κίνδυνο ἀκόμη καί τή ζωὴ τῶν θυμάτων, ἀπόλυτη ὑποταγή στήν ἡγεσία, ἐξουδετέρωση τῆς ἐλεύθερης διαπροσωπικῆς σκέψης καί κρίσης, ἐξουθένωση τῆς προσωπικότητας τοῦ ἀτόμου, πλήρης ὑποδούλωση». Γι' αὐτό οἱ παραθρησκευτικές ομάδες (σέκτες) χαρακτηρίζονται διεθνῶς ὡς «καταστροφικές λατρεῖες», «ἐλευθεριοκτόνες ομάδες» ἢ «ομάδες χειρισμοῦ τοῦ νοῦ».

Τό μυστήριο τῆς ἀνομίας ἢ «ομάδες χειρισμοῦ τοῦ νοῦ»

Ὁ ἀριθμὸς τους στήν Ἑλλάδα, ὅπως καταγράφηκε ἀπὸ τήν «Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας» (Ἀλίαρτος 20-26.9.1995), ὑπολογίζεται σέ περισσότερες ἀπὸ 422. Σ' αὐτὸν προστίθενται συνεχῶς νέοι τίτλοι, καθόσον οἱ αἰρέσεις ἀλλάζουν συχνά ὀνόματα ἢ ὑποδιαφοῦνται καί δημιουργοῦνται νέες. Ἐκτός ἀπὸ τίς παραθρησκευτικές αὐτές ομάδες, ὑπάρχουν καί οἱ νεώτερες χριστιανικές αἰρέσεις καί παραχριστιανικές ομάδες.

Τό μυστήριο τῆς ἀνομίας ἐνεργεῖται στήν ἱστορία, ὁ διάβολος ἐξακολουθεῖ νά γεννᾷ τό κακὸ καί νά κάνει τό καταστροφικὸ τοῦ ἔργου ἀπὸ τῆ στιγμῆ πού ἐμφανίσθηκε ἡ Ἐκκλησία. Ἡ βιβλική καί πατερική παράδοση, ἔξω ἀπὸ κάθε θεωρητικὴ καί ἠθικὴ θεώρηση τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ, μιλᾷ γιά τόν πονηρὸ ἀντίπαλο τοῦ Θεοῦ καί τόν ἐχθρὸ τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ὁ διάβολος, στόν ὁποῖο ὑπάρχει μόνο ἡ ἄρνηση καί ὁ ὁποῖος καταστρέφει καί νεκρώνει τά

πάντα, γιατί είναι πνεύμα νεκρότητας κατ' αποβολή της όντως ζωής. Ο διάβολος είναι εκείνος που διαρρηί, που χωρίζει, που κόβει κάθε έπικοινωνία και κατεβάζει τό όν στην έσχατη μοναξιά. Όλες αυτές οί παραθρησκευτικές ομάδες-αίρέσεις, και ιδιαίτερα ή σατανολατρία, είναι κατασκευάσματα και ένεργειες του έχθρου του ανθρώπου, του σατανά.

Λέγουν μερικοί: δέν υπάρχει διάβολος

Λέγουν μερικοί: δέν υπάρχει διάβολος. Άλλά ή άρνηση των δαιμόνων ισοδυναμεί μέ την απόρριψη της Οικονομίας της Αγίας Τριάδος. Ο Χριστός έξεντέλισε και απογύμνωσε τις δαιμονικές άρχές. Η άρνηση της ύπάρξεως του διαβόλου διευκολύνει όσο τίποτε τό έργο του. Γινόμαστε συχνά θεατές των πίο καταπληκτικών σημείων και τεράτων του διαβόλου, μέ τά όποια ζητά νά θρέψει τό σύγχρονο άνθρωπο μέ τό νά κάνει τις πέτρες ψωμί. Πρέπει νά είμαστε έτοιμοι νά αντιμετώπιζουμε στην έποχή μας τις μυστικές πλάνες και άνθρωποκτόνες, που σημαίνουν τό νέο σκοτάδι της γής από την έκτη ως την ένατη ώρα, μέσα στο όποιο έξαντλείται ό άνθρωπος και κενώνονται τά έργα του. Διαπιστώνουμε συχνά «ότι όπου δέν είναι ό Χριστός, είναι οί δαίμονες, και εκεί που είναι οί δαίμονες οί όρθοί λογισμοί διαφθείρονται και διαστρέφονται».

Ο διάβολος «μετασηματίζεται εις άγγελον φωτός» και οί διάκονοί του «εις διακόνους δικαιοσύνης» (Β' Κορ. ια' 14-15). Ο διάβολος είναι ξένος προς τό Σταυρό του Χριστού. Δέ σταυρώνεται ό ίδιος, γιατί δέν έχει σχέση μέ την αγάπη και τή θυσία, ούτε ζητάει από τους ανθρώπους νά σηκώσουν τό σταυρό τους. Υπόσχεται εύκολία και άνεση μέ μοναδικό όρο την πλήρη ύποταγή μας. Ο σατανάς δέ θά πάψει νά διακωμωδεί και νά περιπαίζει, νά μεταμορφώνεται και νά άπατά, νά διαφθείρει και νά διαστρέφει τό Ευαγγέλιο του Χριστού και την έλευθερία του Σταυρού Του μέ τό νά υπόσχεται άνεση και εύτυχία. Και υπάρχει ό κίνδυνος νά φθάσει ό άνθρωπος στον πλήρη έξευτελισμό μέ την παράδοσή του στους δαιμονικούς πειρασμούς, και την ένταξή του στις παραθρησκευτικές «λατρείες».

Ο άνθρωπος που συνδέεται μέ τό Θεό στο πρόσωπο του Χριστού, μέσα στην Έκκλησία όχι μόνο θεραπεύεται από τά διάφορα πάθη, αλλά ακτινοβολεί από χαρά, ειρήνη και αγάπη.

Ο πειρασμός και ό πόλεμος του διαβόλου δέν είναι ποτέ πάνω από τις δυνάμεις του ανθρώπου, δέ βιάζει τό αυτεξούσιο και δέ θίγει τό φυσικό λογισμό του που ό Θεός έδωσε νά κρατά μέ τή διάθεση και έλευθερία του. Η δύναμη του διαβόλου δέν είναι αναγκαστική,

ἀλλά ἐξαρτᾶται πάντοτε ἀπὸ τὴν ἐλευθερία μας. Τὸ νὰ ὑποκίψουμε στοὺς πειρασμοὺς εἶναι ὑπόθεση δική μας. Τὸ νὰ κάνει κράτος καὶ νὰ ἄσκει ἐξουσία ὁ σατανᾶς, αὐτὸ συνδέεται μὲ τὴν ἐνεργὸ ἀπόφαση τοῦ ἀνθρώπου, πού διαστρέφοντας τὴν ἐλευθερία του λέει ὄχι στο Θεό καὶ ναι στο διάβολο. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὑπογραμμίζουν πὼς ὁ ἄνθρωπος δὲ μένει ποτέ μόνος. Ἄν ἀποδημήσει ἀπὸ τὴ Χάρι τοῦ Θεοῦ, γίνεται εὐάλωτος σατανικῶν ἐπιδράσεων. «Ἄν τὰ μέλη τοῦ ἀνθρώπου δὲν τὰ χειρίζεται ὁ Χριστὸς ὡς ἄρματα», λέγει ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ Νεὸς Θεολόγος, «τὰ χειρίζεται ὁ διάβολος, μὲ τὴ συγκατάθεση καὶ τὴ συνεργασία τοῦ ἀνθρώπου».

Ἡ «δράση» τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν – μιλοῦν τὰ γεγονότα

Ἡ ἔνταξη στὶς ὁμάδες αὐτές δὲν ὀδηγεῖ μόνον ἀνύποπτες ψυχές ἀπὸ τὴν ὀρθή πίστη στὴν πλάνη. Οἱ ποιητοὶ καὶ ὑποῦλοι τρόποι πού χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὸν ἀθέμιτο προσηλυτισμὸ ὁπαδῶν, ὀδηγοῦν τελικὰ σὲ ἐγκλωβισμό τῶν ὁπαδῶν μέσα σὲ καταστάσεις ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνες καὶ καταστροφικές γιὰ τὸ ἄτομο καὶ τὸ κοινωνικὸ σύνολο. Ἀποτέλεσμα τῶν μεθοδεύσεων καὶ τῶν διαφορῶν τεχνικῶν πού χρησιμοποιοῦν οἱ ὁμάδες αὐτές εἶναι συχνά ἡ καταστροφή τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητας καὶ ἀξιοπρέπειας καὶ τῶν οἰκογενειακῶν καὶ κοινωνικῶν σχέσεων. Τὰ θύματα ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ οἰκογενειακό, ἐπαγγελματικὸ καὶ κοινωνικὸ περιβάλλον, τὸ ὁποῖο χαρακτηρίζεται ἐχθρικό ἢ διαβολικό, καὶ ἐξαναγκάζονται νὰ ὑπηρετοῦν τυφλά τὴν ὁμάδα καὶ τὸν ἀρχηγό, πιστεύοντας ὅτι ἔτσι ὑπηρετοῦν τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητας. Κι' αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὸν «**διανοητικὸ χειρισμὸ**» καὶ μὲ τὶς διαφορῶς «**τεχνικές**» πού ἐφαρμόζονται μέσα στὶς ὁμάδες αὐτές.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὶς γενικώτερες αὐτές ἀρνητικὲς συνέπειες πού δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῶν ὁμάδων αὐτῶν, ὑπάρχουν καὶ ἄλλες πού ἀφοροῦν εἰδικότερα στὴν ψυχοσωματικὴ ὑγεία τῶν θυμάτων, ἀλλὰ καὶ στο κοινωνικὸ σύνολο.

Μέχρι σήμερα ἔχουν καταγραφεῖ καὶ πολλὲς ὁμαδικές αὐτοκτονίες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες οἱ πιὸ τραγικὲς ἦταν:

1) Τὸ 1978, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ «Μεσσία» Jim Jones, 923 μέλη τοῦ «Ναοῦ τοῦ Λαοῦ» αὐτοδηλητηριάστηκαν στο Jonestown τῆς Γουϊάνα.

2) Τὸ 1987, 32 μέλη τῆς αἰρέσεως Ὀνταεγιάνγκ Κό, καρατομήθηκαν μὲ σπαθί.

3) Τὸ 1993 στο Γουάσκο τοῦ Τέξας 85 ὁπαδοὶ τοῦ «Μεσσία» Ντέηβιντ Κορὲς, ὀδηγήθηκαν στο νὰ καοῦν ζωντανοί. 17 ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν παιδιά!

4) Τό 1993 αποκαλύπτεται ότι στά γεγονότα της Παλλήνης, 2 γυναίκες θυσιάστηκαν στό βωμό του σατανά. Θύματα και θύτες μπλέχτηκαν στά δίχτυα διεθνών κέντρων του Νεοσατανισμού. Έπίσης, ή μητέρα νεαρής μαθήτριας, πού αυτοκτόνησε στά Χανιά, αποκάλυψε ότι ή κόρη της είχε μπλέξει μέ σατανιστές, ενώ στην Κοζάνη συλλαμβάνεται καθηγήτρια πού μουούσε μαθητές της στό σατανισμό μέ τελετές και σέξ. Άλλά και διεθνώς έχουν καταγγελθεί «τελετουργικές» άνθρωποθυσίες σέ σατανιστικές τελετές.

5) Τό 1994 στην Έλβετία και στό Κεμπέκ του Καναδά, 53 μέλη της ομάδας «Ναός του Ήλιου», του όμοιοπαθητικού «γιατρού» Λύκ Ζυρέ, αυτοκτόνησαν (οί πιό δειλοί «βοηθήθηκαν» από τούς άλλους). Τό 1995 άλλα 15 μέλη βρέθηκαν δολοφονημένα στό δάσος Βεκόρ, Γαλλία.

6) Τό 1995 ή ομάδα «Αούμ Σίνρι Κίο», του ιάπωνα γκουρού Σόκο Άσαχάρα, επιτίθεται μέ τό φονικό άέριο «Σαρίν» στό μετρό του Τόκυο. Άποτέλεσμα: 11 νεκροί και 5.000 τραυματίες. Ή ίδια ομάδα συγκέντρωνε δηλητήρια για να ...έπισπεύσει τά γεγονότα της «Άποκάλυψης»!

7) Τό 1997, στην Καλιφόρνια, 39 μέλη της «σέκτας» «Πύλη του Παραδείσου», χειριστές ύπολογιστών, αυτοκτόνησαν μέ δηλητήριο, για να ένωθούν μέ έξωγήνους, ταξιδεύοντας μέ τόν κομήτη Χέιλ Μπόπ.

8) Τόν Μάρτιο του 2000, 653 άτομα της αίρεσης «Κίνηση για την αποκατάσταση των Δέκα έντολων», αυτοκτόνησαν ή βρέθηκαν θαμμένα, γιατί θέλησαν να πάνε γρηγορότερα στον παράδεισο.

9) Άπό τό 1968 έως και σήμερα, χιλιάδες κοπέλες έκπορνεύονται για να φέρουν χρήματα και όπαδούς στην όργάνωση «Παιδιά του Θεού» ή «Ή Οικογένεια της Άγάπης» του David Berg (Μο).

10) Άπό τή δεκαετία του '60 έως και σήμερα, ή τύχη χιλιάδων νέων πού έψαξαν για σοφία και γνώση στην Ίνδια ή σέ άλλες χώρες της Άπω Άνατολής, άγνοείται.

11) Μεγάλος αριθμός ανθρώπων έχει χάσει τή ζωή του ή έχει σοβαρά προβλήματα ύγείας, επειδή αντί της κλασικής ιατρικής χρησιμοποίησε «θεραπευτικές» μεθόδους παραθρησκευτικών ομάδων.

12) Πολλά μέλη των «Μαρτύρων του Ίεχωβά» έχουν πεθάνει, επειδή ή όργάνωση άπαγορεύει τή μετάγγιση αίματος.

13) Άνθρωποι παραθρησκευτικών όργανώσεων έχουν ύποχρεωθεί από τόν «ήγέτη» τους να παντρευτούν άτομα πού δέν έχουν διαλέξει, ή όδηγούνται έντεχνα στην έγκατάλειψη της οικογένειάς τους.

14) Πολλοί γονείς άναζητούν τά παιδιά τους, τά όποια έχουν ένταχθεί σέ όργανώσεις όπως οί «Χάρε Κρίσνα» ή ή «Σαηεντολογία».

Κανείς δέν μπορεί νά ἀπαριθμήσει ὅλα τά περιστατικά. Κανείς δέν μπορεί νά περιγράψει τόν πόνο τῶν ἀνθρώπων, πού ἔχουν χάσει κάποιο μέλος τῆς οἰκογένειάς τους ἐξαιτίας μιᾶς καταστροφικῆς λατρείας.

Ἀντιμετώπιση - Βοήθεια - αὐτοπροστασία

Μετά ἀπό τίς διαπιστώσεις αὐτές, Διεθνεῖς Ὄργανισμοί, ὅπως τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο καί τό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, κάνουν λόγο γιά «ἐγκληματική δραστηριότητα» μερικῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων. Γι' αὐτό ἔχουν λάβει δραστικές ἀποφάσεις γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος. Τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο ἔχει ἐκδώσει τρία Ψηφίσματα (22.5.1984, 29.2.1996, 17.3.1998), μέ τά ὁποῖα καλεῖ τίς κυβερνήσεις τῶν χωρῶν τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης νά λάβουν μέτρα γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς ἐπικίνδυνης δραστηριότητος μερικῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων καί τήν ἐνημέρωση τῶν πολιτῶν τους.

Ἀλλά καί τό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης ἔχει ἐκδώσει τίς Συστάσεις 1176/1991 καί 1492/1999 γιά τήν προστασία κυρίως τῆς νεότητος. Ἐπίσης πολλές χώρες τῆς Εὐρώπης ἔχουν συστήσει εἰδικές ὑπηρεσίες γι' αὐτό τό σκοπό.

Ἀκόμη σέ παγκόσμια κλίμακα γονεῖς καί οἰκογένειες-θύματα τῶν αἱρέσεων ἔχουν ὀργανωθεῖ σέ ομάδες πρωτοβουλίας καί αὐτοβοήθειας μέ ἀξιόλογη δραστηριότητα. Γιά τό σκοπό αὐτό δραστηριοποιεῖται καί στήν Ἐκκλησία μας ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν Αἱρέσεων, καθὼς καί ἡ «Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τήν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ τῆς Οἰκογένειας καί τοῦ Ἀτόμου», καί ἐκδίδεται τό περιοδικό «Διάλογος», πού ἔχουν σάν στόχο: α) τήν ἐνημέρωση τοῦ κοινοῦ καί τῶν ἀρμοδίων φορέων, β) τήν προσφορά βοήθειας σέ ἄτομα καί οἰκογένειες, γ) τήν προσφορά τῶν ἐναλλακτικῶν λύσεων τῆς δικῆς μας παράδοσης, καί δ) τή διεθνή συνεργασία γιά τήν ἀντιμετώπιση κοινῶν προβλημάτων.

Γιά κάθε περίπτωση ἡ πληροφορία μπορεῖτε νά τηλεφωνεῖτε στό Γραφεῖο τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων τῆς Ἐκκλησίας μας (τηλ. 210-7272.240-3), στήν «Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τήν Προστασία τῆς Οἰκογένειας καί τοῦ Ἀτόμου» (τηλ. 210-6082.271), ἢ νά ἀπευθύνεσθε στόν ἱερέα τῆς ἐνορίας σας.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἡ παράκληση τοῦ ἀνθρώπου

Ὅσοσο δέν χρειάζεται φόβος. Ὑπάρχει ὁ Χριστός, ἡ Ἐκκλησία, ἡ λατρευτική ζωή, ἡ προσευχή, ἡ πνευματική ἀνδρεία, ἡ

μελέτη τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐνημέρωση, ἡ μετάνοια. Μιά ὀρθο-δοξία πού δέ νικά, ἀλλά νικάται ἀπό τό διάβολο, πού δέν εἶναι φοβερή, ἀλλά φοβάται τούς δαίμονες, δέν εἶναι τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας σέβεται τό ἀνθρώπινο πρόσωπο καί τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου καί κηρύσσει τήν ἀγάπη καί τήν φιλανθρωπία τοῦ Χριστοῦ.

Μέ τό ἀφετηριακό καί μέγιστο χάρισμα τοῦ Βαπτίσματος εἰσέρ-χεται ὁ ἀνθρώπος στήν πραγματικότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινω-νίας. Ὅσοι ἐνώνονται μέ τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία, ἐπα-νέχονται στή θεανθρώπινη κοινωρία, ἐπανευρίσκουν τή χαμένη σπόν Παράδεισο οἰκογένειά τους, ἀντικρίζουν τόν Θεό Πατέρα τους καί τούς ἄλλους ἀνθρώπους ἀδελφούς τους, μετέχουν στήν ἀναπνοή τοῦ σώματος πού εἶναι ἡ προσευχή τῆς Ἐκκλησίας, συντο-νίζονται μέ τήν προσευχή τῶν ἁγίων, ἀγωνίζονται νά καταστεῖλουν τήν ἀνταρσία τῆς ἁμαρτωλῆς τους φύσης μέ τούς κανόνες καί τούς ὅρους τῆς ἄσκησης τῶν ἁγίων. Συντονισμένοι μέ τό ἐκκλησιαστικό σῶμα, τρέφονται μαζί μέ τούς μάρτυρες καί τούς ὁμολογητές, μέ τό δώρημα τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τόν Ἄρτο καί τόν Οἶνο, πού ἐνώνει γῆ καί οὐρανό.

Ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος διδάσκει: «Σπουδάσετε οὖν πυκνότερον συνέρχεσθαι εἰς εὐχαριστίαν καί εἰς δόξαν. Ὅταν γάρ πυκνῶς ἐπί τό αὐτό γίνεσθε, καθαιροῦνται αἱ δυνάμεις τοῦ σατανᾶ καί λύεται ὁ ὄλεθρος αὐτοῦ ἐν τῇ ὁμοιοίᾳ ὑμῶν τῆς πίστεως».

Ἔτσι μπορούμε νά μαρτυρήσουμε μέσα ἀπό τή δογματική μας συνείδηση ὅτι Κύριος τοῦ κόσμου καί τῆς ἱστορίας εἶναι ὁ Χριστός. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς παρακινεῖ νά στολίζουμε τά ὀρθά δόγματα τῆς πίστεως καί τῆς διδασκαλίας μας μέ τόν ὀρθό τρόπο τῆς ζωῆς μας. Αὐτό καί ἐμᾶς θά στηρίξει στήν πίστη, ἀλλά καί κάθε πλανεμένο ἀδελφό μας θά βοηθήσει νά κατανοήσει καί νά πιστέ-ψει ὅτι «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενί ἡ σωτηρία, οὐδέ γάρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπό τόν οὐρανόν τό δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ. δ' 12), παρά μόνον τόν ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποῖος εἶναι «ἡ Ὁδός, ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή» (Ἰωάν. ιδ' 6).